

Η κραυγή ενός απλού ιερέα: “Είναι δυνατόν να φοβούμαστε να φιλήσουμε τις Εικόνες;”

/ [Ενορίες](#)

Διαβάστε το επίκαιρο μήνυμα του Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Λ. Βασιλείου της Ενορίας Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Σιάτιστας, όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρει: “Οι εικόνες είναι ἅγιες, χαριτόβρυτες, θαυματουργές, ἐπειδὴ εἰκονίζουν τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τὴν Θεοτόκο καὶ τοὺς Ἁγίους Του. Ἀποδιώκουν κάθε ἀσθένεια, κάθε κακό, κάθε ἀνέχεια καὶ δυσκολία, ἀποδιώκουν ἀκόμη καὶ τοὺς δαίμονες, καὶ αὐτό τό ἔχει ἀποδείξει ἡ δισχιλιετής ἐμπειρία δισεκατομμυρίων πιστῶν. Σήμερα ἐμεῖς, εἶναι δυνατόν νά φοβούμαστε νά τίς ἀκουμπήσουμε ἢ νά τίς ἀγκαλιάσουμε ἢ νά τίς φιλήσουμε; Αὐτό εἶναι καὶ ἀπιστία καὶ βλασφημία πρὸς τὸν Πανάγαθο Θεό, ὁ Ὅποιος μᾶς τίς προσφέρει ὡς ὑλικά σημεῖα, ἀπ’ ὅπου θά ἀντλήσουμε τὴ θεία Χάρη του”.

Σε ἄλλο σημείο, τονίζει:

“Ἄν διστάζω καὶ φοβοῦμαι νά προσκυνήσω, νά ἀκουμπήσω, νά φιλήσω τὰ Ἅγια λείψανα, ἐπειδὴ νομίζω ὅτι ὑπάρχει πιθανὸς φόβος μεταδόσεως ἀσθενειῶν, αὐτό εἶναι μεγάλη βλασφημία! Ὁ Θεὸς μου παρέχει ὑλικά σημεῖα τῆς παρουσίας Του, γιὰ

νά μοῦ προσφέρει τίς εὐλογίες Του καί ἐγώ δέν τά ἀκουμπῶ, δέν τά φιλῶ γιά νά μήν ἀρρωστήσω ἤ γιά νά μή μεταδώσω ἀρρώστια σέ ἄλλους; Αὐτό δείχνει ὅτι δέν γνωρίζω τόν φιλόανθρωπο Θεό καί δέν ἐμπιστεύομαι τήν ἀγάπη Του, τήν ἀγαθότητα καί τήν δύναμή Του”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

Μάϊος 2020

Ένα κάθε μήνα

Αγαπητοί μου Ένορίτες

“Αγαπητοί μου Ένορίτες,

Έπειδή μέ ἀφορμή τήν δῆθεν «πανδημία» κάποιου ἀπό τούς κορωνοϊούς, πού ἐπονομάζεται covid-19, ἡ κατάσταση τῆς κοινωνίας ἐπιδεινώνεται καθημερινά,

Έπειδή βλέπω στήν ἐνορία μου μία ἐπέκταση καί μᾶλλον ἐγκαθίδρυση φόβου καί τρόμου καί ἀπελπισίας,

Έπειδή παρατηρῶ νά ἀναπτύσσεται μία διχαστική τάση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα καί ἐντός τῶν οἰκογενειῶν, μέ ἀντιπαραθέσεις σέ ὑψηλούς τόνους, καί

Έπειδή αἰσθάνομαι τήν εὐθύνη μου μεγάλη, ὡς ἱερέας καί πατέρας καί ποιμένας τῶν πιστῶν τῆς ἐνορίας, πού μέ κατέστησε ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός,

γι’ αὐτούς τούς λόγους, ἀπευθύνομαι πρὸς ἐσᾶς τούς πιστούς χριστιανούς, γιά νά γνωρίσετε τήν Ἀλήθεια, νά γνωρίσετε τήν παντοδύναμη Χάρη τοῦ Θεοῦ, νά γνωρίσετε τήν ἀπεριόριστη ἀγάπη τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά γνωρίσετε τήν γεμάτη θαλπωρή ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας καί νά λάβετε θάρρος καί δύναμη, ὑπομονή καί ἀντοχή, τόλμη καί παρρησία πρὸς τόν κάθε ἕνα, πού μέ ἄγνοια καί ἐχθρότητα, μέ εἰρωνεία καί θρασύτητα καταφέρεται ἐναντίον τῆς ἀληθινῆς καί ζωντανῆς πίστεώς μας πρὸς τόν Ἅγιο Θεό.

Εὐρίσκομαι, μέ τήν χάρη καί τήν ἀνοχή τοῦ Θεοῦ, στήν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Νικολάου (38) τριάντα ὀκτώ συναπτά ἔτη. Δέν ἔλεια ποτέ ἀπό τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου

Νικολάου κατά τίς Κυριακές καί τίς μεγάλες ἑορτές τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Καί τά καλοκαίρια καί τούς χειμῶνες, μέ τούς χριστιανούς συνωστισμένους ἀσφυκτικά ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἀκόμη καί σέ περιόδους καί ἐποχές, πού οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιά τόν λαό, ἐνημέρωναν γιά ἐπερχόμενες ἀρρώστιες ἢ ἐπιδημίες καί πρότειναν ἐμβολιασμούς. Ἔχω κοινωνήσει περίπου ἕνα ἑκατομμύριο ἀνθρώπους ὅλα αὐτά τά χρόνια, ἔχω κάνει κατάλυση τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου περισσότερες ἀπό 7.500 φορές. Ἔχω κοινωνήσει ἑκατοντάδες ἀνθρώπους ἀρρώστους, ἐτοιμοθάνατους, μικρά παιδιά μέ παιδικές ἀρρώστιες. Ἄλλοι ἱερεῖς, μέ περισσότερα χρόνια ἱερωσύνης, κοινωνήσαν περισσότερους ἀνθρώπους καί κατέλυσαν τό Ἅγιο Ποτήριο περισσότερες φορές. Καί αὐτό συνεχίζεται ἐπὶ 2.000 χρόνια, σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, ὅπου ὑπάρχουν ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Χαιρέτησα, φίλησα ἑκατομμύρια φορές τίς ἅγιες εἰκόνες σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς, χωρίς νά ὑπάρχει προηγουμένως σχολαστική ἀπολύμανση. Χαιρέτησα, φίλησα ἑκατοντάδες φορές ἅγια λείψανα. Ἦπια χιλιάδες φορές ἁγιασμό. Παρέμεινα μέσα στούς Ἱερούς Ναούς γεμάτους μέ κόσμο ἢ ἄδειους, ἐπὶ χιλιάδες ὥρες.

Οἱ Ἱεροί Ναοί, ἀγαπητοί μου, εἶναι χῶροι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἅγιοι, καί ἐκεῖ εἶναι ἀδύνατον νά ὑπάρχει κάτι πού νά βλάπτει τούς ἀνθρώπους. Ἀκόμη καί ἂν δέν τό πιστεύει κάποιος αὐτό. Ἐκτός ἐάν τό ἀπορρίπτει καί τό προσβάλλει ἐπιδεικτικά καί μέ θρασύτητα. Ὁ χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μέ τήν τελετή τῶν Ἐγκαινίων καί τήν περιφορά τῶν ἁγίων λειψάνων καί τήν τοποθέτησή τους ἐντός της Ἀγίας Τραπέζης, ξεχωρίζεται ἀπό τόν κοσμικό χῶρο καί καθίσταται χῶρος Θεοῦ! Ὁ χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μετά τήν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας, πολύ περισσότερο χιλιάδων θείων Λειτουργιών, εἶναι χῶρος ἱερός, ἅγιος!

Ἀσφαλῶς καί θά τόν καθαρίζουμε, ἀσφαλῶς καί θά τόν προσέχουμε καί θά τόν εὐπρεπίζουμε. Ἐάν, ὅμως, θά στηρίζομαι στήν καθαριότητα καί θά ἐμπιστεύομαι τήν ὑγεία μου στήν ἀπολύμανση τῶν χώρων αὐτῶν, τότε αὐτό ἀποτελεῖ βλασφημία. Δηλαδή, δέν διατηρεῖ ὁ Θεός τόν Ναό καθαρό καί χωρίς βλαπτικές ἐπιδράσεις, καί θά τόν διατηρήσει ἡ καθαριότητα, ἡ ἀπολύμανση; Αὐτό εἶναι καί ἀπιστία στήν Παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καί προσβολή καί βλασφημία.

Ὅλοι οἱ ἄλλοι χῶροι θέλουν καί καθαριότητα καί ἀπολύμανση καί ἀποστείρωση. Οἱ χῶροι τοῦ Θεοῦ θέλουν μόνο καθαριότητα, ἀσφαλῶς ὄχι γιά νά στηριχθοῦμε στήν καθαριότητα ἀλλά χάριν ἀγάπης καί σεβασμοῦ πρὸς τόν Ἅγιο Θεό!

Οἱ εἰκόνες εἶναι ἅγιες, χαριτόβρυτες, θαυματουργές, ἐπειδὴ εἰκονίζουν τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τήν Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους Του. Ἀποδιώκουν κάθε ἀσθένεια, κάθε κακό, κάθε ἀνέχεια καί δυσκολία, ἀποδιώκουν ἀκόμη καί τούς δαίμονες, καί αὐτό

τό έχει αποδείξει ή δισχιλιετής έμπειρία δισεκατομμυρίων πιστών. Σήμερα έμεϊς, είναι δυνατόν νά φοβούμαστε νά τίς άκουμπήσουμε ή νά τίς άγκαλιάσουμε ή νά τίς φιλήσουμε; Αυτό είναι καί άπιστία καί βλασφημία πρός τόν Πανάγαθο Θεό, ό Όποϊος μάς τίς προσφέρει ώς ύλικά σημεϊα, άπ' όπου θά άντλήσουμε τή θεία Χάρη του.

Ό άνθρωπος, άγαπητοί μου, είναι ύλικο-πνευματικό λογικό όν, άποτελεϊται άπό ύλικό σώμα καί άπό πνευματική ψυχή. Καί οί σχέσεις του μέ τή φύση, μέ τούς ανθρώπους καί μέ τόν Θεό είναι ύλικοπνευματικές. Θέλει νά άντιληφθεϊ τόν κόσμο καί τόν Θεό, καί νά έχει σχέσεις, καί μέ τίς σωματικές του αϊσθήσεις καί μέ τίς πνευματικές. Γι' αυτό καί ό Θεός έγινε άνθρωπος, γιά νά τόν ίδοϋν οί άνθρωποι, νά τόν άκούσουν, νά τόν πιάσουν, νά τόν γευθοϋν, νά τόν φάνε.

Ό, τι είναι άπό τόν Θεό, ό, τι δείχνει τόν Θεό, ό, τι μεταφέρει τόν Θεό στους ανθρώπους είναι θεϊο, είναι άγιο, είναι καθαρό, παρέχει ζωή, καί μάλιστα ζωή αϊώνια. Ό Θεός τό θέλει έτσι, δηλαδή, διά τής ύλης νά μάς παρέχει τίς άκτιστες χάριτες καί ένέργειές Του. Δέν ύπάρχει κανένα μυστήριο άπό τό όποϊο νά άπουσιάζει τό ύλικό στοιχείο, νερό, κρασί, λάδι, ψωμί, θυμίαμα, κάρβουνο, κερι, φωτιά, πέτρα, ξύλο, μέταλλα, ύφάσματα, άνθη, μύρα, μελωδία, πιάσιμο, άκούμπισμα, φίλημα, όραση, βρώση, πόση, όσμή, αφή!!! Η Έκκλησία δέν άπεχθάνεται τήν ύλη, αλλά τήν έξαγιαάζει, καί δι' αύτής άγιαάζει τούς ανθρώπους καί τήν κτίση όλόκληρη.

Έχουμε καί τά λείψανα τών Αγίων τής Έκκλησίας μας, τά όποϊα «βρύουν ίάματα, θεραπεύουν νοσήματα, ένδυναμώνουν τούς αδυνάτους, έκδιώκουν ασθένειες, πλουτίζουν τούς πένητας, φυλάττουν τάς χώρας, κατατροπώνουν τούς δαίμονες, άνδρίζουν τούς πιστούς». Όλα αυτά τά ένεργοϋν, όχι άπό μόνα τους, αλλά έπειδή είναι σημεϊα καί κατοικητήρια τοϋ Αγίου Πνεύματος, τοϋ Αγίου Θεοϋ. Τά Άγια Λείψανα είναι ό μέγιστος θησαυρός τής Έκκλησίας καί ό άδαπάνητος πλοϋτος τών πιστών!

Άν διστάζω καί φοβοϋμαι νά προσκυνήσω, νά άκουμπήσω, νά φιλήσω τά Άγια λείψανα, έπειδή νομίζω ότι ύπάρχει πιθανός φόβος μεταδόσεως ασθeneϊών, αυτό είναι μεγάλη βλασφημία! Ό Θεός μοϋ παρέχει ύλικά σημεϊα τής παρουσίας Του, γιά νά μοϋ προσφέρει τίς εύλογίες Του καί έγώ δέν τά άκουμπώ, δέν τά φιλω γιά νά μήν άρρωστήσω ή γιά νά μή μεταδώσω άρρώστια σέ άλλους; Αυτό δείχνει ότι δέν γνωρίζω τόν φιλόανθρωπο Θεό καί δέν έμπιστεύομαι τήν άγάπη Του, τήν άγαθότητα καί τήν δύναμή Του.

Άφησα στό τέλος τό μέγιστο μυστήριο τών μυστηρίων, τήν Θεία Κοινωνία, τή μετάληψη τοϋ άγίου Σώματος καί τοϋ τιμίου Αϊματος τοϋ Κυρίου μας Ίησοϋ

Χριστοῦ! Εἶναι πραγματικά ψωμί καί κρασί καί νερό, τά ὅποια μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπό τόν Ἱερέα μεταβάλλονται σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ!!! Εἶναι, δηλαδή, παρών, μπροστά μας, ὁ ἴδιος ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός!!! Καί μοῦ προσφέρεται νά τόν φάω, ὥστε νά ἐνωθῶ μαζί Του, νά εἰσέλθω στό πανάγιο Σῶμα Του, νά «ἐγκεντρισθῶ», νά γίνω μέλος Του καί νά σωθῶ! Νά ἀφθαρτοποιηθῶ, νά γίνω ἀθάνατος, νά θεωθῶ καί νά ζῶ τή θεία μακαριότητα!

Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός τό ὁμολόγησε καί εἶπε, ὅτι «ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα, ἐν ἐμοί μένει καγώ ἐν αὐτῷ καί ἔχει ζωήν αἰώνιον» (Ἰω. Στ' 48-59).

Σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, ὅπου ὑπάρχει Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, αὐτά τά τελευταῖα (2.000) δύο χιλιάδες χρόνια, δισεκατομμύρια φορές ἔχουν κοινωνήσει οἱ πιστοί χριστιανοί καί παίρνουν τόν Θεό μέσα τους καί εἰσέρχονται αὐτοί μέσα στό Σῶμα τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί παίρνουν τίς εὐλογίες του, τίς χάριτες, τίς ἰάσεις, τίς ἐπιλύσεις τῶν προβλημάτων τους, παίρνουν τήν ἀνδρεία, τίς ἀρετές, τήν θέωση! Ἀσφαλῶς ὄχι κατά ἓνα μαγικό τρόπο ἀλλά κατόπιν ὀρθῆς πίστεως καί ἁγίου τρόπου ζωῆς. «Δοκιμάζοντας τόν ἑαυτό του, ὁ καθένας, καί προσερχόμενος στό ποτήριον τοῦ Κυρίου ὄχι ἀναξίως», σημειώνει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος (Α' Κορινθ. ΙΑ' 23-34).

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ «κόσμου», ὑπό πνευματική ἔννοια, οἱ ἄνθρωποι τοῦ παρόντος αἰῶνος ζοῦν στά ἀσφυκτικά στενά ὅρια τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου, καί δέν εἶναι δυνατόν νά ἀντιληφθοῦν καί νά αἰσθανθοῦν τά ἄπειρα «ὅρια» τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ζοῦν στό ἐπιστητό, σέ ὅ, τι μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν διὰ τῶν αἰσθήσεων, καί ἐκφράζονται διὰ τῆς ἐπιστήμης. Ζοῦν, δηλαδή, μία φτώχεια, μπροστά στόν ἄπειρο πλοῦτο τῆς πίστεως – ἐμπιστοσύνης στόν Ἄπειρο καί Παντοδύναμο Θεό. Φοβοῦνται καί τρέμουν τά πάντα. Ἔχουν πάντοτε μπροστά τους τό σκιάχτρο τοῦ θανάτου καί τοῦ τέλους τῆς ζωῆς.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ζοῦν στήν διάσταση τῆς αἰωνιότητος, τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Μπροστά τους ἀπλώνεται ὁ ἄπειρος χρόνος καί ὁ ἄπειρος Θεός. Ἔχουν ἐμπιστοσύνη στόν Ἰησοῦ Χριστό, καί αὐτή ἡ ἐμπιστοσύνη νικᾷ τόν «κόσμο» καί τά τοῦ «κόσμου». (Α' Καθολική ἐπιστολή Ἰωάνν. Ε' 4-5) Οἱ πιστοί χριστιανοί, διὰ τῆς πίστεως αὐτῆς καί τῆς ἐμπειρίας χιλιάδων ἐτῶν, κοινωνοῦν ἄφοβα τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Δέν ἀμφιβάλουν καθόλου, ἐπειδή ὁ Θεός εἶναι Ἀληθινός καί Ἀξιόπιστος, Ἀγαθός καί Φιλάνθρωπος, Ἰατρός καί Ζωοδότης.

Οἱ πιστοί χριστιανοί, γνωρίζουν ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι μέγα μυστήριον καί δέν μπορεῖ νά ἰσχύει ἡ ἔννοια τῆς Ἐπιστήμης. Τό Μυστήριον εἶναι πάνω ἀπό τήν ἐπιστήμη καί ἐπηρεάζει τήν ἐπιστήμη. Ἡ ἐπιστήμη εἶναι δύναμη ἀνθρώπινη, τό

Μυστήριο είναι Παντοδυναμία Θεοῦ. Γι' αυτό, όταν κάποιος πιστεύει στο Μυστήριο τῆς Θείας Κοινωνίας, τρώει τό ζωηφόρο Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ! Ὅποιος δέν τό πιστεύει, ἀπλῶς δέν πηγαίνει νά κοινωνήσει.

Γι' αυτό, ἀγαπητοί μου πιστοί ἐνορίτες, εἶναι καιρός

νά γνωρίσουμε τήν Ἀλήθεια,

νά γνωρίσουμε τήν παντοδυναμία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ,

νά γνωρίσουμε τήν ἀπεριόριστη ἀγάπη τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

νά γνωρίσουμε τήν γεμάτη θαλπωρή ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας καί

νά λάβουμε θάρρος καί δύναμη, ὑπομονή καί ἀντοχή, τόλμη καί παρρησία πρὸς τόν κάθε ἕνα, πού εἶτε ἀπό ἄγνοια καί ἐχθρότητα, εἶτε ἀπό εἰρωνεία καί θρασύτητα καταφέρεται ἐναντίον τῆς ἀληθινῆς καί ζωντανῆς πίστεώς μας πρὸς τόν Ἅγιο Θεό.

Ὅλα ὅσα λέγονται ἀπό τούς μή ἔχοντες πεῖρα τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ εἶναι φληναφήματα, λόγοι ἀνόητοι πού στεροῦνται σοβαρότητας. Ἄς τούς ἀγνοήσουμε.

Ἐμεῖς πιστεύουμε στήν Ἀλήθεια τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στόν ἀδιάψευστο Λόγο τοῦ Θεοῦ καί στήν διαχρονική ἐπαλήθευσή Του. «Ἡμεῖς πιστεύομεν διό καί λαλοῦμεν»! (Β' Κορ. Δ' 13) τήν Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ!

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι πάντοτε μέ ὅλους μας!

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου